

Sygn. akt II Ca 3/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSO Grzegorz Ślęzak (spr.) SSO Dariusz Mizera
Protokolant	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniego K. B. (1) reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową R. B. (1) przeciwko R. B. (2)

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 29 października 2013 roku, sygn. akt III RC 60/13

1. zmienia zaskarżony wyrok: w punkcie pierwszym sentencji w ten sposób, że zasądzone od pozwanego R. B. (2) na rzecz powoda K. B. (1) alimenty w kwocie po 1000 złotych miesięcznie obniża do kwoty po 800 (osiemset) złotych miesięcznie a w pozostałej części powództwo oddala oraz w punkcie czwartym sentencji w ten sposób, że zasądzoną od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa opłatę sądową w kwocie 300 złotych obniża do kwoty 180 (sto osiemdziesiąt) złotych;

2. nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą na rzecz pozwanego.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Ca 3/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 29 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Radomsku, po rozpoznaniu sprawy z powództwa K. B. (1) reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową - R. B. (1) przeciwko R. B. (2) o podwyższenie alimentów

1. podwyższył od pozwanego alimenty na rzecz powoda K. B. (1) ustalone ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 15 stycznia 2010 roku w sprawie IC 1587/09 z kwoty po 500,00 złotych miesięcznie do kwoty po 1000,00 złotych miesięcznie, płatne do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk przedstawicielki ustawowej

małoletniego powoda - R. B. (1) z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 06 lutego 2013 roku

2. oddalił powództwo w pozostałej części,

3. wyrokowi w pkt 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności,

4. zasądził od pozwanego R. B. (2) na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Radomsku kwotę 300,00 złotych tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa oraz kwotę 6 złotych za klauzulę wykonalności,

5. zasądził od pozwanego R. B. (2) na rzecz powoda K. B. (1) reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową - R. B. (1) kwotę 1200,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika powoda,

6. nie obciążył powoda K. B. (1) kosztami postępowania w sprawie od oddalonej części powództwa.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

Małoletni powód K. B. (1) ur. (...) jest synem R. B. (1) i R. B. (2).

Ostatnio wysokość alimentów od pozwanego na rzecz jego syna K. B. (1) określona została w wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 15 stycznia 2010 r. na kwotę po 500 złotych miesięcznie.

Rodzice małoletniego powoda są po rozwodzie.

Wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 15 stycznia 2010 r. k. 50 akt załączonych IC 1587/09

Obecnie małoletni mieszka wraz z matką. Małoletni uczęszcza do Zespołu Szkół (...) w R. do klasy II. Matka miesięczny koszt utrzymania syna określiła następująco: opłata za bilet miesięczny ponad 100 złotych, komitet rodzicielski, składki, wycieczki ok. 100 złotych miesięcznie, opłata za ubezpieczenie (matka nie pamiętała kwoty), ok. 200 złotych kieszonkowego, zakup spodni to koszt ok. 200 złotych, podobnie zakup bluzy. Ogólny miesięczny koszt utrzymania syna matka określiła na kwotę ok. 2000 złotych. Małoletni jest przewlekłe chory. W wieku 14 lat zachorował na zapalenie jelita grubego. Obecnie małoletni pozostaje na diecie i jest leczony zachowawczo. Miesięcznie na leki matka przeznacza ok. 100 złotych. Co trzy miesiące małoletni odbywa wizyty w Klinice (...) w J..

Matka małoletniego wraz z synem i dorosłą córką mieszka ze swoimi rodzicami - dziadkami małoletniego. Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wskazała, iż ponosi 2700 złotych opłat co dwa miesiące za ogrzewanie gazowe, ok. 1000 złotych za energię elektryczną.

Małoletni i jego siostra, po rozwodzie rodziców, mieli problemy emocjonalne. Dzieci były umieszczone w klinice w S.. Matka samodzielnie poniosła koszty związane z umieszczeniem i leczeniem dzieci w klinice. Ojciec jedynie jednokrotnie odwiedził małoletniego i jego siostrę podczas pobytu w S..

W stosunku do R. B. (2) komornik prowadzi egzekucję w celu wyegzekwowania należnych małoletniemu powodowi alimentów.

Pozwany poza alimentami w inny sposób nie partycypuje w kosztach utrzymania syna. Nie daje mu prezentów. Nie sprawuje osobistej opieki nad nim.

Matka małoletniego do stycznia 2013 r. prowadziła prężnie działającą firmę. Obecnie działalność przynosi straty. R. B. (1) zredukowała zatrudnienie pracowników. Pozwany oraz jego siostra szkalują działalność R. B. (1), zamieszczając nieprawdziwe wpisy na Internecie, na temat produktów, które wytwarza firma przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda.

Pozwany założył nową rodzinę. Obecnie mieszka w Z. wraz z narzeczoną. R. B. (2) poza małoletnim powodem i jego siostrą K. nie ma innych dzieci na utrzymaniu.

Od 2012 r. pozwany prowadzi działalność gospodarczą. Zajmuje się wyszukiwaniem sprzętu rehabilitacyjnego oraz wyposażeniem gabinetów leczniczych. Pozwany współpracuje ze swoją siostrą, która prowadzi firmę w Stanach Zjednoczonych. W styczniu 2013 r. pozwany osiągnął dochód w wysokości ok. 14 000 złotych. R. B. (2) cierpi na nadciśnienie tętnicze. Leczy się w tej samej klinice co syn. Ma orzeczone umiarkowany stopień niepełnosprawności. Pozwany jest nosicielem malarii.

Pozwany wskazał, iż mieszka obecnie w wynajmowanym mieszkaniu, jednakże nie przedstawił umowy najmu. Pozwany wskazał, iż płaci miesięcznie za wynajem 500 złotych. R. B. (2) wskazał, iż ponosi koszty związane z utrzymaniem firmy. Ponosi opłaty związane z utrzymaniem samochodów O. (...) oraz S.. Pozwany zaciągnął kredyt na spłatę zadłużenia alimentacyjnego.

R. B. (2) wraz z narzeczoną dość często podróżują.

Sąd Rejonowy zważył, iż powództwo jest częściowo zasadne i znajduje oparcie w treści art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zgodnie, z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zmniejszenie się lub zwiększenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Są to okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu (np. art. 133 § 1 i 135 § 1 i 2 krio). Podstawą powództwa z art. 138 krio może być tylko późniejsza zmiana stosunków, nie wcześniej jednak niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądzającego alimenty.

Od uprzednio ustalonych alimentów dla małoletniego K. B. (1) upłynął okres ponad 3,5 roku.

W okresie tym nastąpiła bardzo istotna zmiana stosunków, o której mowa w powyższym artykule wyrażająca się po stronie małoletniego powoda wzrostem kosztów jego utrzymania związanych z rozwojem i kształceniem oraz kosztami utrzymania domu, które w części na niego przypadają.

Nie uległa pogorszeniu sytuacja zdrowotna pozwanego. Co do sytuacji materialnej R. B. (2) to stwierdzić należy, iż od daty ostatniego ustalenia alimentów uległa ona znacznej poprawie.

Pozwany rozpoczął działalność gospodarczą i Sąd ma na względzie, iż możliwości zarobkowe pozwanego, są bardzo duże.

Zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej zaś możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Porównanie tych wartości umożliwia ustalenie, czy i w jakim zakresie potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego.

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że od dnia ostatniego ustalenia alimentów od ojca na rzecz małoletniego syna upłynął okres czasu, podczas którego wzrosły usprawiedliwione potrzeby uprawnionego. Wyrażają się one przede wszystkim we wzroście kosztów utrzymania małoletniego powoda.

Sąd uznał, iż kwota niezbędna na utrzymanie małoletniego powoda oscyluje w wysokości ok. 2000 złotych. Kwota ta uwzględnia dostarczanie małoletniemu powodowi tego wszystkiego, co jest potrzebne do jego fizycznego i umysłowego rozwoju, zapewnienia pielęgnacji, pieczy, przygotowania do życia w społeczeństwie oraz rozwijania, w

miarę możliwości, zainteresowań i uzdolnień. Sąd ma na względzie, iż sama przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wskazała kwotę ok. 2000 złotych jako niezbędną dla utrzymania syna. (vide k. 67)

Ustalenie powyższe oparte zostało na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym i poparte zasadami doświadczenia życiowego.

Zdaniem Sądu w powyższej sprawie, nie bez znaczenia pozostaje pogląd ugruntowany w doktrynie - zgodnie, z którym dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie.

Sąd zważył też, że zgodnie z art. 135 § 2 krio wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Mając powyższe na uwadze zdaniem Sądu, matka małoletniego powoda spełnia obowiązek alimentacyjny wobec syna poprzez osobiste starania o jego wychowanie i utrzymanie oraz poprzez sprawowanie stałej pieczy nad nim.

Samo żądanie podwyższenia alimentów nie jest niczym innym w swej istocie, jak domaganiem się pewnego świadczenia dodatkowego w stosunku do tego, które już wynika z poprzedniego wyroku albo ugody, to świadczenie dodatkowe musi podlegać tym samym regułom, co świadczenie pierwotne. Wysokość alimentów ustalona w wyroku poprzednim zaspokajała wszystkie potrzeby uprawnionego w dostatecznych rozmiarach. Jednakże zaistniałe zmiany po stronie uprawnionego uzasadniają podwyższenie alimentów od pozwanego o 500 złotych miesięcznie. Sam pozwany jest zapewne świadomy, iż potrzeby jego syna rosną wraz z wiekiem a nie maleją i dlatego też powództwo o podwyższenie alimentów jest, co do zasadny, usprawiedliwione.

Sąd powództwo ponad wskazaną w sentencji wyroku kwotę jako zbyt wygórowaną i nieodpowiadającą przesłankom z art. 138 krio oddalił. Sąd uznał, iż żądana kwota 1500 złotych alimentów jest nadmiernie wygórowana. Zasądzenie kwoty alimentów w żądanej wysokości - czyli po 1500 złotych miesięcznie spowodowałoby przerzucenie znacznej części obowiązku alimentacyjnego na ojca małoletniego, a przecież oboje rodzice powinni partycypować w miarę w równych częściach w kosztach utrzymania syna. Tym bardziej, iż oboje rodzice małoletniego są osobami dość młodymi i posiadają (na dzień orzekania) porównywalną sytuację materialną.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania cywilnego. Istota rygoru natychmiastowej wykonalności polega na tym, że wyrok, któremu został nadany rygor, mimo że nie jest prawomocny, jest tytułem egzekucyjnym i może - po nadaniu mu klauzuli wykonalności - jako tytuł wykonawczy stanowić podstawę egzekucji.

Sąd w pkt 4 sentencji wyroku zasądził od pozwanego R. B. (2) na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Radomsku kwotę 300 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa. Podstawę rozstrzygnięcia w pkt 4 wyroku stanowił art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Kwota 300 złotych stanowi opłatę stosunkową, która jest pobierana w sprawach o prawa majątkowe. Opłata powyższa została wyliczona jako 5% wartości przedmiotu sporu czyli 5% z kwoty 6000 złotych.

Zgodnie z treścią art. 98 § 1 i 3 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W powyższej sprawie przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda korzystała z profesjonalnej pomocy prawnej świadczonej przez adwokata E. Z.. Pozwany również korzystał z pomocy prawnej świadczonej przez profesjonalnego pełnomocnika adwokata W. B..

Zgodnie z § 7 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

- stawki minimalne wynoszą w sprawach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego o alimenty, nakazanie wypłacenia wynagrodzenia za pracę do rąk drugiego małżonka - 60 zł, z zastrzeżeniem ust. 4. Bowiernie ust. 4 powyższego rozporządzenia stanowi, że opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 11, ustala się od wartości przedmiotu sprawy, jeżeli obowiązek zwrotu kosztów obciąża osobę zobowiązaną do alimentów lub małżonka, którego wynagrodzenie za pracę ma być wypłacone do rąk drugiego współmałżonka.

W punkcie 5 sentencji wyroku Sąd postanowił zasądzić od pozwanego na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda kwotę 1200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika przedstawicieli ustawowej małoletniego powoda - od uwzględnionej części powództwa.

Zgodnie z § 6 pkt 4 wyżej cytowanego rozporządzenia stawka minimalna przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 5 000 złotych do 10 000 złotych wynosi 1200 złotych.

Wartość przedmiotu sporu w powyższej sprawie wynosi 6 000 złotych. Mając na uwadze, że art. 98 k.p.c. statuuje między innymi zasadę rozstrzygnięcia o kosztach procesu tzw. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca zobowiązana jest zwrócić swemu przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu - Sąd orzekł jak w pkt. 5 wyroku.

Sąd ma na uwadze, iż zgodnie z treścią art. 96 ust. 1. pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych: strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych oraz strona pozwana w sprawie o obniżenie alimentów. Ponadto Sąd ocenił, iż małoletni powód na podstawie art. 102 kodeksu postępowania cywilnego nie ma obowiązku zwrotu kosztów sądowych od oddalonej części powództwa. - w związku z powyższym o kosztach Sąd orzekł jak w pkt 6 sentencji wyroku.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Powyższy wyrok w części zasądzającej alimenty powyżej kwoty 800 zł miesięcznie zaskarżył pozwany.

Apelacja wyrokowi w zaskarżonej części zarzuca:

1. brak korelacji pomiędzy uzasadnionymi potrzebami uprawnionego a możliwościami zarobkowymi zobowiązanego .polegającej na zasądzeniu alimentów ponad realne potrzeby uprawnionego i obiektywne możliwości zobowiązanego;
2. pominięcie w rozważaniach wielokrotnie większych możliwości zarobkowych drugiego z rodziców .rzutujących na standard życia uprawnionego nieosiągalny dla zobowiązanego
3. pominięcie nadzwyczaj istotnej kwestii jaką jest korzystanie przez uprawnionego ze składników majątkowych pozwanego albowiem zarówno pozwany jak i była żona pozwanego zamieszkują w domu, którego współwłaścicielem jest pozwany a do którego nie ma wstępu i co do którego toczy się postępowanie o podział.,
4. całkowite zmarginalizowanie problematyki potrzeb uprawnionego bez zagłębienia się w zasadność poszczególnych składowych co jest o tyle krzywdzące dla pozwanego ,że zaczyna być tym kontekście zakładnikiem ponadstandardowych potrzeb swoich dzieci ,do których przyzwyczała ich matka.

Apelujący wnosił o - uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania lub zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uwzględnienie uznania przez pozwanego kwoty alimentów do wysokości 800 zł.

Pełnomocnik powoda wnosił o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu za drugą instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona, albowiem trafnie podnosi – aczkolwiek tego nie artykułuje - iż zaskarżony wyrok zapadł z obrazą prawa materialnego tj. przepisów art. 138 w zw. z art. 135 kro przez ustalenie aktualnych alimentów na poziomie zbyt wysokim w stosunku do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego.

Nie można się jedynie zgodzić z apelacją gdy twierdzi że dochody matki powoda są wielokrotnie wyższe niż te pozwanego.

Należy zgodzić się w tym względzie z ustaleniami Sądu I instancji, że kiedyś możliwości zarobkowe przedstawicielki ustawowej były wyższe, ale aktualnie uległy znacznemu ograniczeniu, gdy konkurencyjną dla niej działalność gospodarczą podjął pozwany i znacznie przyczynił się w ten sposób do pogorszenia sytuacji materialnej R. B. (1).

Aktualnie więc możliwości zarobkowe i majątkowe obojga rodziców małoletniego powoda są nie tylko – jak ustala Sąd Rejonowy – porównywalne ale nawet pozwany możliwości te ma lepsze od kiedy współpracuje z siostrą zamieszkałą w USA, która to wcześniej współpracowała z jego byłą żoną.

Zgodzić natomiast należy się z apelacją, gdy zarzuca, że zasądzone alimenty są nieadekwatne do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, które zostały przez Sąd Rejonowy zawyżone.

Nie sposób przy określeniu potrzeb małoletniego K. nie dostrzegać, iż ma on dorosłą siostrę K., studiującą poza domem – w C. – i dokonywać oceny jego potrzeb w oderwaniu od potrzeb właśnie jego siostry.

W rozpoznawanej tego samego dnia sprawie z powództwa właśnie K. B. (2) o podwyższenie alimentów Sąd Rejonowy prawomocnym wyrokiem podwyższył należne jej świadczenie alimentacyjne z kwoty po 500 zł do kwoty po 1000 zł miesięcznie (tj. o 100%), ustalając jej usprawiedliwione potrzeby na kwotę około 2000 zł miesięcznie.

Zgodzić w tym miejscu należy się z Sądem I instancji, że poziom usprawiedliwionych potrzeb dzieci należy oceniać przez pryzmat poziomu życia ich rodziców. Gdy ten ostatni jest wysoki (ponadstandardowy) także dzieci mają prawo do realizowania swych potrzeb w większym zakresie jako, że mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej.

Alimenty nie mogą jednak być nieadekwatne do ustalonych nawet w taki sposób potrzeb.

Niewątpliwie w sprawie niniejszej poziom życia rodziców K. i jego siostry jest dość wysoki i nie budzą zastrzeżeń ustalone w sprawie z powództwa K. B. (2) jej potrzeby na kwotę 2000 zł miesięcznie.

Nie ulega wątpliwości, że usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda, który jest młodszy od siostry będącej studentką, który mieszka z matką uczęszczając do szkoły ponadgimnazjalnej, są niższe od usprawiedliwionych potrzeb K. B. (2).

Mając na względzie chorobę powoda, która jednak nie jest okolicznością nową i występowała już w okresie kiedy Sąd ustalał alimenty na poziomie kwoty 500 zł miesięcznie, ale generuje w dalszym ciągu koszty związane z leczeniem, Sąd Okręgowy uznał, że aktualne usprawiedliwione potrzeby powoda zamykają się w kwocie 1500 zł miesięcznie.

Uwzględniając przy tym osobisty wkład matki w wychowanie zamieszkującego z nią syna (art. 135 § 2 krio) oraz kierując się ustalonymi powyżej potrzebami uprawnionego Sąd II instancji uznał, że powód powinien być – jak trafnie wywodzi apelacja – obciążony kosztami utrzymania syna w kwocie 800 zł miesięcznie, a resztę tych kosztów (tj. 700 zł) pokryć powinna jego matka.

Dlatego też, uwzględniając apelację, należało na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienić zaskarżony wyrok w punkcie 1-szym przez obniżenie zasądzonych nim alimentów z kwoty 1000zł do kwoty 800 zł miesięcznie, a w pozostałej części powództwo oddalić jako nieuzasadnione, co ostatecznie daje podwyżkę alimentów o 60% w stosunku do poprzednich określonych wówczas na poziomie kwoty 500 zł.

Konsekwencją powyższego merytorycznego rozstrzygnięcia była też zmiana obciążającej pozwanego opłaty sądowej przez jej obniżenie z kwoty 300 do kwoty 180 zł.

O kosztach procesu za drugą instancję między stronami Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc i nie obciążył strony powodowej obowiązkiem ich zwrotu na rzecz pozwanego mając na względzie alimentacyjny charakter sprawy, okoliczność, iż uprawniony do alimentów powód jest małoletni, a nadto, iż przed sądem I instancji pozwany uznawał powództwo jedynie do kwoty 600 zł tytułem podwyższonych alimentów a dopiero w apelacji zgodził się z alimentami w wysokości 800 zł miesięcznie.

Mając na względzie wszystkie powyższe rozważania oraz powołane w nich przepisy Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

Na oryginale właściwe podpisy